

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ излиза съкъ петъкъ на голѣмъ листъ, и съкъ почтъеникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 били мелкидета вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята сѣ надписуватъ до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Вѣстникътъ настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката на спомоществаніята става въ Циградь-Бейоглу, Асмакъ-Меджидъ № 23.

ЕДИНЪ ПОГЛѢДЪ ВЪРХУ СЪСТОЯНИЕТО НА ИСТОЧНАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКОВА.

(Изводъ отъ Амбиръ Оттоманъ).

Когато въ сѣверъ на турското царство единъ цѣлъ народъ буйно са отцѣпи отъ цариградската вселенска патриаршія, на югъ сирійскій христіанскі арапинъ са приготви да отвърди още единъ пѣтъ, въ іерархический редъ, независимостта на черковата си както въ политическия редъ. Египетскій арапинъ отъ дълго врѣме вече е придобилъ независимостта на управленіето си.

Синода който са държа на Фереръ видъ, въ отнасяніето на бившій іерусалимскій патриархъ дѣто не съгласи на прогласената противъ българскитъ схизма, едно уединено (и съвсѣмъ лично съпротивленіе. Тѣй патриарха са свали и замѣсти съ единъ другъ.

Това показва че разискуваніята на синода не сѣ были съвършено свободни и че членовѣтъ му отъ страхъ да не бы да са извадятъ отъ службѣтъ си, сѣ говорили и правила противното на убѣжденіята си.

Ако и да са свали бившій іерусалимскій патриархъ, мнѣніето което той прѣдставляваше не прѣстана да сѣществуватъ. Знайно е че прошенія са отправихъ на правителството въ негова полза както и протестація срѣщу онѣзи които причинихъ неговото сваленіе. Това показва още че една голѣма частъ отъ паството на бившій патриархъ одобрява повѣдніето му въ българскій въпросъ.

При това, православнитъ отъ іерусалимската патриаршія не сѣ са задоволили само съ протестирванія. Тѣ сѣ са съгласили още да упорствуватъ срѣщу посѣгательства на свѣта на вселенската патриаршія.

Самата распря измѣни своя изглѣдъ и вмѣсто една случка дѣто само одържаніето на едно лице въ служба бѣше полъ игра, тя зе важността на единъ въпросъ на народъ или племе.

Сѣкъ знае че самъ іерусалимскій синодъ прогласи паданіето на бившій патриархъ нѣ този сѣщи синодъ са отказва да прѣвме новий уставъ който свѣта на цариградската патриаршія бѣше напоследъкъ нарочно изработилъ за палестинското сѣдалище и неговитъ притѣжания.

Турското правителство то даже призна неохотството на този уставъ съ прѣимуществата на които са е радвала до сега іерусалимската черкова. Слѣдователно то призова рѣченний свѣтъ да съчини единъ другъ уставъ по съгласенъ съ каноническитъ права и привилегіи на сирійскитъ православни.

Тѣй рѣшеніето което са излезе отъ ферерскій синодъ има двѣ непосредствени слѣдствія; да отцѣпи българскій народъ

отъ цариградската патриаршія, и да приготви пазето щото въ единъ пѣтъ по вече или по малко отдалечено, служитъ които станахъ при полътъ на балванитъ да са повтарятъ при полътъ на Калверъ. И ний не спомянуваме другитъ семена за расцѣпление отъ страна на другитъ православни черковы въ Турско като по малко заблѣжители.

Гръцкитъ обвиняватъ Българетъ въ филетизмъ, нѣ тѣ сами могатъ ли да са закрѣпятъ отъ едно токова обвинение? Да ли религіята имъ налагаше длъжностъ да прогласятъ схизмата противъ българетъ и да са опитатъ да измѣнятъ въ полза на цариградското сѣдалище прѣимуществата на іерусалимското сѣдалище.

Да бѣдѣмъ разсѣлителни; нѣва не одобряваме при крайморіята на Златий рогъ това което осждамы при брѣговетъ на шибръ.

Цариградската патриаршія клони отъ дълго врѣме насамъ да съсрѣдоточи іерархическата власть на православіето. Това тяжненіе е причината на кризата въ която тя са намира. Чуждото вліяніе може да е спомогнало да я докара чѣст по скоро. Нѣ чуждото вліяніе не е дѣйствителната причина на раздоритъ които изведнажъ избухнахъ въ пазухата и. Чуждото вліяніе са възползува само отъ положеніето, което са направилъ отъ вселенското патриаршеско сѣдалище.

Ако не бѣхъ са унищожили главнитъ сѣдалища на България, ако слѣдъ като ги унищожилъ, цариградското патриаршеско сѣдалище бѣше дало по голѣма черковна независимостъ, днесъ не щѣше да сѣществуватъ българскій въпросъ, както и не щѣше да има въ бѣдѣще единъ арапо-грѣцкы черковенъ въпросъ, ако Фереръ почиташе правата, привилегіитъ и прѣимуществата на сирійскитъ патриаршія.

Въ съсрѣдоточителнитъ тяжненія на вселенската патриаршія, има мѣсто да са заблѣжи че тѣ не сѣ съвършено самопроизволни нѣ че и сѣ повече наложени отъ притѣсеніето на мирскій элементъ.

Дѣйствително, сѣкъ заблѣжи двомѣніята на патриаршеското сѣдалище, както прѣдѣ свиканіето на синода тѣй и прѣзъ неговитъ разискуванія, и никой не е забравилъ че много комисіи ходихъ при архіерентъ за да имъ изразятъ желаніята на мирскій элементъ да са прогласи схизмата.

Посрѣдствуваніето на мирскій элементъ въ въпроситъ на духовната областъ, посрѣдствуваніе което са заблѣжна у послѣдователитъ на сѣчкитъ христіанскы вѣроисповѣданія, е едно доказателство че прѣданіята на първобытната черкова сѣ още живы и здравы въ Истокъ. То показва, че вѣрата у тѣхъ, обитава въ личната свѣсть на послѣдователитъ а не само

въ съставеното тѣло на духовенствата имъ.

Впрочемъ грѣцкый мирскій элементъ щѣше да бѣде достоенъ за голѣма похвала, ако, като иска да съхрани непокажната чистотата на религіознитъ и черковны начала на богослуженіето си, той бѣше посрѣдствувалъ при духовенството си, за спазваніето на тѣзи прѣданія.

Нѣ въ въпроситъ които са поевихъ отъ нѣколко години насамъ, нити религіята нити вселенската православна черкова е била нѣкога полъ игра. Като даже една чѣст отъ паството иска да състави независими сѣдалища подъ административно отношеніе, и да са моли на единъ другъ языкъ а не грѣцкый, ний мислимъ че единството на вѣрата не може ни най малко да са докачи отъ това.

Наистина еллинизма може да са поврѣди, нѣ духовенството както и послѣдователитъ на едно богослуженіе трѣба отъ нужда да избиратъ или вѣрата или плѣмето. Ако искатъ щото едното да не бѣде подчинено на другото сирѣчь вѣрата на плѣмето или плѣмето на вѣрата, трѣба да ги несмислатъ, както става въ Истокъ.

На единъ европеецъ, ще са види негли странно дѣто въ единъ членъ посвятенъ на политиката, ний вѣздохме въ тѣзи подробности които са отнасятъ на глѣдъ до богослуженіята. Тѣзи подробности обаче сѣ неизбѣжны, понеже въ Истокъ, сѣко богослуженіе прѣдставлява въобще единъ народъ който има своя прѣданія, своя история, свои желанія.

Ако желаніето обѣма подразумѣвателно въпроси, които са приврѣзватъ на бѣдѣщето на народа или даже на плѣмето, тогава богослуженіето може да стане като една точка за съединеніе и едно оръдіе за постиганіето на това желаніе; нѣ ако два или нѣколко народа, които исповѣдватъ сѣщото богослуженіе, иматъ противоположны плѣменны желанія, тогава са произвожда една обща размирица на политическото поле, понеже сѣкъ отъ тѣзи народы иска да подчини богослуженіето на собственото си желаніе.

Въ името на богослуженіето, гърка казва че трѣба да брани политическото поле противъ тяжненіето на Славянитъ да исватъ да обладаятъ върховната власть на православіето.

Въ името на богослуженіето, Славянитъ отъ своя страна искатъ да иматъ независимо черковно управление.

Въ името на богослуженіето, Албанцитъ, Сърбитъ, Бошняцитъ искатъ да подражаватъ примѣра на българетъ.

Между това, най ясното, най очевидно, най беспорното е че като искатъ да спазятъ іерархическото единство, съгласіето са изгубва между послѣдователитъ на една и сѣща вѣра.

Нъ, като са доказа, че богослужение ще каже непременно въ Истокъ, народността и наопаки, слѣдва че отъ религиозното поле, раздѣленіето прѣминува въ политическото поле и че гражданитѣ на една и сѣща държавна сѣ далечъ не помагатъ за отвърденіето ѝ.

Нѣкой ще каже яегли че това нѣщо е слѣдствие на филетизма; отъ наша страна, ний ще кажемъ че това нѣщо е слѣдствие на непрѣдвидливостта.

Християнскитѣ населенія на истокъ са намирижтъ отъ половина вѣкъ насамъ предъ една задача която трѣба да са рѣши, отличіето или ако щете, коренното и дѣйствително отѣвненіе на политиката отъ религіята.

Политиката има своитѣ начала, религіята има сѣщо тѣй своитѣ.

Твърдѣ често взаимнитѣ начала на политиката и на религіята искатъ приспособеніето на мѣрки които различно са приспособяватъ на едната и на другата.

Впрочемъ ако искаме да обржимъ чистоты началата и на едната и на другата, трѣба да не простираме ръка на взаимната нѣмъ областъ. Толкова повече че въ нашата епоха политическитѣ начала и религиознитѣ начала, вмѣсто да иматъ сходство помежду си, твърдѣ често са отблжскатъ едни други.

Тѣй като самото естество на тѣзи два вида начала е различно, едина не трѣба да служи като срѣдство на другия, другоячѣ тѣ ще бѣдствуватъ да са компромитиратъ взаимно.

Безъ приспособеніето на тѣзи мѣрки, които най елементарната логика ни внушава, вселенската православна черква ще продължава да са раздробява и съ раздробеніето въ черковата, раздора ще върлува съ сичката си сила въ паузхата на една и сѣща черква, на единъ и сѣщъ народъ.

Чрезъ гореозначеното отличіе, ако бѣше направено, българина, арапина както и грѣка не щѣхъ да иматъ причини да са борятъ на черковното поле, понеже сѣмъ отъ тѣхъ можеше да са радва мирно на черковната си независимостъ и да има каквото ще племенно желаніе като оставатъ въ сѣщото врѣме привързаны единъ на други съ връскитѣ на религіята. Съ този начинъ сѣгласіето ще са въдвори както въ религиозный редъ тѣй и политический.

ПРАВОСЛАВНАТА ЧЕРКОВА, СХИЗМАТА И ІЕРУСАЛИМСКИЙ ПАТРИАРХЪ АПРИЛЪ.

(Изводъ отъ Левантъ Тамисъ.)

Гореливитѣ ми ископахъ трапиза. . . . тѣй не гонятъ безъ причина; тѣй ма направихъ почти на нищо и свалихъ ма на земята; и азъ не оставихъ твоитѣ заповѣди. (Псаломъ СХІХ, 85—88).

Българскій въпросъ, тѣзи дълга драма пѣлна съ вѣзпани промѣненія, е ималъ, между другитѣ, единъ съвсѣтъ неочакванъ епизодъ въ источната черква.

Единъ отъ най уваженитѣ и най народни іерарсы на тѣзи черква; този на когото името е было около тридесетъ години нарѣдъ, прѣдмѣтъ на сѣбаквы похвалы и на когото рѣвноста къмъ черковата и къмъ доброто на своя народъ са е показвала толкось често като примѣръ на другитѣ духовници: іерусалимскій патриархъ Кирилъ стана жертва на българскій въпросъ дѣто показа повече прѣданность къмъ

свещенната сѣмъ на религіята, която поучава нѣ омразата и несѣгласіето, нѣ чедовѣщината и любовта къмъ ближнихъ. Този епизодъ, на когото сѣтнинитѣ са осѣжжѣтъ въ православната черква заслужаа добръ да привлече една минута вниманіето на сички онѣзи които са занимаватъ съ истинитѣ работи и които почитатъ колкогодъ истината. Чедовѣцитѣ минаватъ, нѣ мислитѣ оставятъ; чедовѣкъ трѣбува да ги показва.

I.

Една отъ чертитѣ които характеризуватъ най-добръ православната черква между християнското общество е външното нейно устройство. Тя е раздѣлена, въ точката на зрѣніето на администраціята, на различни мѣстны черковы, нѣ тя прѣдставлява, въ точката на зрѣніето на вѣрата, едно само тѣло, въодушевлено и ръководено отъ единъ само духъ.

Цариградъ, Александрия, Антиохія, Іерусалимъ, Москва, Атина и Кипръ, при сичкото разстояние което ги раздѣля едни отъ други сѣ тѣсно свързаны помежду си чрезъ същната на вѣрованіето на тѣхнитѣ жители. Единството на православната черкова съществува само нѣравствено, нѣ то е едно бесспорно дѣло въ точката на зрѣніето на ученіето. Чедовѣкъ разумѣва отъ тука че голѣмитѣ религиозни въпроси които са явяватъ на врѣмени въ нѣдрото и могатъ да са рѣшатъ само съ общо сѣгласіе.

Това съществува отъ незапомнени години и таквось е было сѣкоги изпълненіето на источната черква. При все това, независимостта на мнѣніето е една придобита правдина на сѣмъ отъ самовластнитѣ черковы, прѣдставени въ сѣборитѣ отъ тѣхнитѣ взаимни іерарсы.

Призовани повече отъ единъ пѣтъ да кажатъ що мислятъ върху българскій въпросъ, на когото естество е было при това повече административно отъ колкото чисто религиозно, тѣзи черковы не сѣ отбказвали никоги да изражяватъ най горѣщия желанія за тишината и примиреніето като сѣ осѣждали отъ друга страна незаконнитѣ и противоканоническитѣ дѣла на виновнитѣ.

Не е нужно да са поврщамъ върху началото на тѣзи българска работа около която стана толкось шумъ, прѣвъ петнадесетъ години, и да издирямы нѣйното развитіе.

Както сичкитѣ общественни въпроси, този въпросъ, като бѣше, въ основата, отъ нѣравствена и религиозна частъ, зе съ врѣмето огромни размѣри които чедовѣкъ бѣше далечъ отъ да прѣдвиди. Сичкий този народъ са береше като единъ чедовѣкъ за религиозното си освобождение; да иска нѣкой да противобѣствува срѣщу това желаніе, бѣше и е още далѣе да възбужда повече нежели да помирива страститѣ. Българо-грѣцката распрѣ можеше да са расправи примирително съ малко добра воля отъ едната и друга страна; за зла честь опытанитѣ съ тѣзи цѣль усилія не можяхъ да са увѣчяетъ съ сподука; неприимитѣ отъ двѣтъ страни сѣ надвивали сѣкоги; и тѣзи распрѣ зе единъ день чертата на една работа отъ най важнитѣ както за царството тѣй и за сичката православна черква. Началинитѣ и синодитѣ на частнитѣ черковы до които са отправихъ два

пѣти двѣтъ страни са мѣчихъ напрасно да направятъ да прѣвъзможни духа на тишината и на примиреніето както го изискува и сѣматъ нѣмъ мисія въ този свѣтъ.

Поведеніето на старий іерусалимскій патриархъ тѣй както и на нѣговый синодъ не е было друга тюрлія. Іерусалимската черква осѣжи также, и белкы твърдѣ строго, противоканоническото поведеніе на българскитѣ владыцы (1); при все това нѣйното желаніе е сѣкоги было примиреніето на българскій народъ съ вселенскій патриархъ. Обаче нити іерусалимската черква нити другитѣ самостоятелни черковы неможяхъ да са намѣсатъ по направо въ една работа която независаше отъ собственната нѣмъ властъ да дадатъ едно развързваніе показано отъ интереситѣ на едната или другата отъ двѣтъ спорны страни. Да изказватъ мнѣніето си и да сѣвѣтватъ мира въ името на религіята, ето тѣхната длѣжностъ. Да отидатъ по нататѣкъ бы было да прѣскачатъ прѣдлѣтитѣ на своитѣ надлѣжностъ.

Българскій въпросъ са бѣше прѣдставилъ, отъ начало още подъ двѣ лица. Отъ една страна безредното отнасаніе на българскитѣ владыцы съставяше, за да кажимъ тѣй, външната частъ на въпроса, а отъ друга, този въпросъ са налагаше сѣкы день повече и повече както на вселенската патриаршія тѣй и на сичкитѣ други православни черковы. Имаше доста канони нарушени, приспособленіето на наказанія които излѣзохъ отъ това нарушеніе бѣше белкы въ началото, едно свидѣтелство за почитаніе което са стоеше на законодателството на черковата; нѣ то не развързваше самый въпросъ, далечъ отъ тамъ; честото прибѣгнованіе или по добръ злоупотребленіето което са направи съ казанитѣ наказания, направи нѣговото развързваніе почти невѣзможно, благодареніе най-много на побужденія на единъ мнимъ патриотически печатъ.

Въ разстояние на дванадесетъ години, петима вселенски патриарсы са промѣнихъ. Сичкы не сполучихъ въ българскій въпросъ който са усилаваше сѣкы день повече. Това състояние на работитѣ неможеше да са продължава до неопрѣдѣлено врѣме. Единъ царскы-фирманъ, който са издаде прѣди три години, съставяше, върху единъ проектъ на патриарха Григорія, една българска ексархія. Право ли криво ли българетѣ усвоихъ този фирманъ и основахъ една черква на която законностьта са влава, разумѣва са, на споръ. Безсиленъ да укроти бурата която послѣдува отъ това, тогавашный патриархъ Григорій VI са оттѣгли, като отстѣпа мѣстото на бивший патриархъ Антима VI на когото хвалихъ способността и разумността. И наистина, прѣди да възлѣзе на прѣстола единъ трети пѣтъ, хората казувахъ че този чедовѣкъ, който излѣзуваше отъ ермитажа си, дохождалъ въ православната черква като единъ ангелъ на спасеніето и носилъ съ себе си конечното развързваніе на българскій въпросъ. Исторіята ще кажи единъ день ако дѣлата сѣ подтвердили тѣзи честъ, която трѣба да е утѣшила една минута християнскій свѣтъ. На нея остава още да ни разкажи какъ, вмѣсто тишина

(1) Вижъ именно отвѣора му отъ 24 януарій 1869 къмъ едно обрѣжано писмо на вселенскій патриархъ Григорія VI.

подамъ съ печать, или другъ такъмъ ше ви пиша въ газетата. Ама пейша сиромаситъ пакъ не дадохъ на пара на иргенчиту. Ты си не с страхъ не отъ печатъ не отъ вуленики. — Такизи работи има оми многу да ти пиша бай газетаре, ама сега ше го устави веки другошто за втори пазъ, защото стана вече дилъ прикалену. Съ ти посванието на туй ми шарено писмо, ше ма на сърдиши и втори пазъ пакъ да ти пиша. За сега стига вече. Остани съ здравие бай газетаре. — Еднъ старецъ.

ПРѢДИЗВИКАНЪ ОТГОВОРЪ.

Обнародваното въ шестой брой на вѣстника ви писмо, което чмаше подписа на тукашната самозванна черковна община, (Дозвичъ) като писано отъ черковници, захваща много отъ живота, тоестъ отъ божиѣ дарби и свърша съ изобличение дѣмбелството на нѣкои отъ съгражданѣ ни и о-провергана оуны, което най искренно и прѣво бше писано въ вѣстника ви зарадъ историческото избиране на Хаджи Кесарія за ловешка владика само отъ единадесетъ души тукашни чорбаджии, общинары, писары, съвѣтници и прочее.

Како вѣжду, възможно и тука да има дѣмбели, нъ тѣ не сж другы, освѣн оныя, които пишашъ за другыѣ си съграждани, те сж такъва, за да могатъ по тоя начинъ да изстриятъ отъ лицата си туй качество, което прѣвъ живота имъ сж проявява отъ край до край въ сичкыѣ имъ работи.

Хора, които живѣятъ отъ своя си трудъ и жѣка, на малко много до колкото имъ позволяватъ силныѣ и обстоятелства заслужаватъ и на обществото безплатно, не сж никако дѣмбели, нъ такыи са оныя, които си напущатъ търговията въ сто гроша мѣсячна заплата, само и само да могатъ весь день да махатъ крака по кахенетата въ бездѣлие. Дѣмбели сж и оныя, които глелатъ какъ и какъ като глави чловѣци да сж впишатъ у гръбъ на нѣкой богатырь за да добруватъ до животъ. Да си кажемъ правичката и откровенно: отъ туй съдвое сж и нашитъ чорбаджиярь самозванны общинары, които не глелатъ на достоинство, нъ на богатство само. Тѣмъ още въ началото на марта ако и да излизе срокъ на общинарството, нъ тѣ, като иматъ и държатъ на рѣка насъ ственно общый печатъ, чрѣвъ него, ако и противъ общинарската имъ избирателна книга, и до днесъ продължаватъ да чорбаджиятъ и да своеволствуватъ въ общественныѣ дѣла противъ волята на съгражданѣ си.

Писмото говори и за нѣкакъви си общъ кокълъ, когото два-тримата (споредъ общинарыѣ, дѣмбели), за да грабнѣтъ работели подъ було. Дѣрта лъжа! Тоя общъ кокълъ днесъ е въ устата на чорбаджиярь общинарыѣ, които отъ страхъ да не бы нѣкакъ да го испустятъ и изгубятъ, збѣятъ са и рѣмжѣтъ на съгражданѣ си. По прѣди както бше писано прѣвъ вѣстника ви, че прѣвъ януарія ходихъ скрито отъ гражданѣ чѣкъ въ Търново трима отъ общинарската дружина при богатырь и глѣбый съ златны и сѣрбрыи колецѣ Х. Кесарія да го пазаряватъ за владика причина бше пакъ кога да дѣмбелството. Тѣзи зима на епископѣта и угощенѣта до възъ са глѣзга не кокълъ, нъ изпаха са цѣли сѣрии кокошки, които сж зиматъ отъ селяныѣ по една на вулж като натуръ врѣзъ обыкновенный наркъ. Тѣя кокошки на да ли сж могле да сж свършатъ прѣвъ тѣзъ посты: трѣба да има и за Велѣкъ-Дѣнь.

Общинарыѣ нѣка пишѣтъ и лъжѣтъ прѣвъ вѣстникѣтъ свѣтъ, че между граждѣны имѣао дѣмбели. Хасалъ дѣмбелството на Дозвечъ е у епископѣта. Тѣ казватъ, че азъ хаджево избиране зела участие сичката ловешка казъ, тѣ, съ волята на сичкы малы и великы, молятъ ексархѣта да не дава вниманіе на меншество, нъ да сж постави на тѣхната страна и да имъ проводи избранный имъ богатырь, на когото богатство ше тури въ редъ духовныѣ бѣрקותи на епархѣта. Голѣмо заблудженіе! Вѣсто уми и знаніе трѣмѣтъ богатство.

Добро, да кажемъ, ексархѣта наистина трѣба да бде кѣмъ множеството, нъ ако прѣимемъ и както си е, че множеството много пѣтъ сж остава да сж води отъ честолюбцы и интересанты, трѣба ли пакъ да сж произнесе току тѣй безъ да испита работата отъ дѣно? Откровенно и явно

казваме, че на Х. Кесарія избора стана по чорбаджескы. Избрѣхъ го единадесетъ само наши чорбаджии, на които въ събора нѣмаше никѣтъ чедѣвѣкъ, а не малѣ и голѣмо, отъ казѣта. Отъ сѣлата колкото печаты има да сж потвърдили туй избраніе въ писмото на чорбаджи общинарыѣ, тѣ сж сж узарили повече съ незнаніе, защото сѣланыѣ увѣрѣны на общый печатъ, съ който было подпечатано писмото, което имъ сж поднесло съ нарочно за туй испратенъ поштъ, безъ да знаятъ зашто и за кого подпечатѣли туй тамъ. Туй то множеството. Хвалѣтъ сѣ още, че избора си могатъ потвърди съ хыялы подписи! Черковный уставъ не казва да ставѣтъ епископѣта и избирѣтъ по сѣлатѣ, нъ из епархѣалный съборъ отъ епархѣалныѣ избиратели, а не отъ градскыѣ чорбаджии. Тоя не изнася на нашитъ общинары, защото исчатъ да жарѣтъ сичкыѣ общы и епархѣалны работи по свой кеѣ и свой частенъ интересъ, на послѣ выкѣтъ и крѣщѣтъ до небо, че хорѣта описватъ неправдыѣ имъ и не сж срамуватъ никакъ да кѣчатъ съ униженныѣ тѣлы оныя, които имъ приготвихъ днешный постъ, като тѣхѣа подыръ въпроса, когото тѣ нѣхѣа тѣзѣтъ пѣтъ сж дѣла Ловѣа (кюседѣзескый), когото той още държеше съ Фенеръ.

Най подлы въ прѣказаното си родолубіе и ревностъ общинарыѣ не сж посвѣщѣли да кажѣтъ една съвършено безвѣстѣа лъжѣ за съгражданѣтъ ни, че изели по едно количество общы пары, че и днесъ държатъ по друго, когото выкѣтъ да изѣятъ. За туй ако изѣземъ на смѣты, шемъ найдемъ голѣмы сумы общы пары у чорбаджи общинарыѣ, а у дѣмбелѣтъ, шо наричатъ тѣ, нѣма ни пара. И днесъ тѣзи родолубцы между другѣтъ злоупотребили на общый имѣтъ, за да турѣтъ перо на каприцитѣ си, издържатъ на епархѣаленъ счетъ нарочитъ чловѣкъ въ Цариградъ за да дѣйствува прѣдъ ексархѣта, както да е, да доведе любезный имъ владика.

Тѣя като ви явяваме въ отговоръ на общинарското писмо, за освѣщеніе на публичката за дѣмбелството на съгражданѣтъ ни, молимъ ви най покорно да не затварѣте стѣлѣветъ на вѣстника ви за писмото ни. — (Сѣзѣвать подписѣтъ.)

СВѢДѢНІЯ И НОВИНЫ.

— Голѣмы смущенія станѣлы въ Ветле-емѣ. Миналы пѣтъкъ прѣвъ ноцѣта срѣщу сѣбота тридесѣтъ грѣцы, прѣводительство-ваны отъ петнадесѣтъ грѣцкы кадугеры, нападѣли черковѣта Рождество Христово, свѣтъ пещерѣта и направѣли на парѣта сичко шо надѣжѣао на католицѣтъ. Като-личскыѣ попове сж опытали да отбѣснѣтъ нападѣлитѣ нъ тѣзи послѣдныѣ като были по многобройны надѣли. И отъ двѣтъ страны имѣао мнозина ранены. Правѣ-тельство опрѣдѣли цареградскый прѣфек-торъ Али бей да отиде въ Иерусалимъ като извѣрденѣтъ комисаринѣ за да направѣ единѣ испѣтъ върху тѣзи жалостны случкы.

— По заповѣдъ на Султана бывшій великъ везиръ, Есадъ паша, който сж опрѣдѣлѣ напослѣдѣтъ валиѣ въ Конія, сж по-выкалъ по телеграфа назадъ въ Цариградъ.

— Миналы четвъртъкъ протосингѣла на ексархѣта, придруженъ отъ пелагонійскый владика, отъ Доктора Чомакова и Георгѣи ефенди, направѣлъ посѣщеніе отъ стра-ната на ексарха, на православный армен-скый патриархъ, който ги прѣвлѣ съ голѣма честь. Въ недѣля протосингѣла на арменскый патриархъ, придруженъ отъ ер-менскый ортакюйскы владика, отъ единѣ картѣбѣдѣ, отъ капукѣхѣяга на патриаршія-та и отъ нѣколко първенцы отъ народа, направѣлъ, въ имѣто на патриарха, посѣ-щеніе на Ексарха. Дѣдо Ексархъ ги прѣвлѣ много лѣтно.

— Жѣлѣзныи пѣтъ отъ Цариградъ до Едрине ше сж отвори на публичката на 3/15 мая.

— Миналы вторникъ дѣдо ексархъ хо-дилъ на конака на великый везиръ и имѣлъ

единѣ дългъ разговоръ съ Мехмедъ Руж-ди паша. Сътѣи Н. Блаженство направѣлъ визита на министра на въшныѣ работы, на Хамди паша, бывшій валиѣ въ Русчукъ а сега министъръ на финанціѣтъ, и на во-воопрѣвленый Едирненскый валиѣ.

— Казватъ че Иерусалимскый патриархъ Проконій шѣлъ да доде тѣзи дни въ Цар-иградъ за да благодари на правѣлството за голѣмото покровительство което му дало.

— Грѣцкый и арменскый патриарсы кои-то бѣхъ сѣрдиты отъ нѣколко врѣме на-самъ, тѣзи дни сж уж примѣрили и си размѣрили обыкновенныѣ визиты по Ве-ликаденскыѣ празники.

— Египетскый Хадивъ купилъ за 15,000 лиры турскы еѣмѣга на покойный Гиритли Мустафа паша на Емиргѣя. Тѣзи ялія е близу до пѣтата, когото Хадива има въ това село.

— Говори сѣ че правѣлството шѣло да сключи тѣзи дни единѣ новъ заемъ отъ 700,000 лиры турскы.

— Миналы четвъртъкъ трѣгна отъ сто-лицѣта царскый вапоръ Асиръ натовар-енъ съ оръжіѣ и военныѣ припасы отъ копто половинѣта трѣба да оставѣ въ Со-лунъ за 3-та ордіѣ, и другѣта половина въ пристанището на Клека за боснянско-то военно отдѣленіе.

— Г-нъ Кюдель, германскы послѣдникъ при турското правѣлство, сж опрѣдѣлѣ въ сѣщото качѣство при италіянското прави-тельство. Г. Екманъ замѣстова Г-на Кю-дела въ Цариградъ.

— Дѣвѣдетъ паша, министъръ на ев-кафа, сж опрѣдѣлѣ министъръ на общена-родното просвѣщеніе; Куршидъ паша, ва-ліѣ въ Сивасъ, сж опрѣдѣлѣ министъръ на евкафа; Кемакъ паша, министъръ на об-щепародното просвѣщеніе, сж опрѣдѣлѣ членъ на дѣржавный сѣвѣтъ; Такиеддинъ паша, валиѣ въ Едрине сж опрѣдѣлѣ валиѣ въ Сивасъ; Изетъ паша, валиѣ въ Сивасъ сж опрѣдѣлѣ валиѣ въ Едрене.

— Говори сѣ че единѣ жѣлѣзѣнъ пѣтъ шѣлъ да сж направѣ отъ Дѣдѣдахъ до Мек-ка. Тѣзи линія шѣла да сж продѣлѣ по кѣсно до Медина.

— Отъ много мѣста ни питѣтъ шо ста-нахъ новыѣ ни буквы. Ный ше имъ ка-жѣмъ че тѣзи буквы скоро ше пристигнѣтъ. Причинѣта на забѣяніето имъ е тѣзи че словолитѣта дѣто сж порѣжены имѣао мно-го работа. Шома прѣимемъ буквыѣ листа ни ше хванѣ да пѣлѣзва два пѣти въ сѣд-ницѣта. Ный ше увѣдемъ тогасъ въ него сичкыѣ възможны улѣченія.

— Понеже изданіето на « Звѣнчѣтый Глумѣя » сж захванѣао нѣкакъ нередовно, това изданіе сж спрѣ завчера по заповѣдъ на директора на печѣта.

— Миналы пѣтъкъ пристѣгна въ Цар-иградъ Сѣндъ ефенди, управѣтель на града Ачнѣи и извѣрѣденѣтъ послѣдникъ на ачн-скый Султанъ при В. Порѣта. Сѣндъ ефе-нди былъ натоваренъ да моли Султанъ Аб-дулъ Азиза да посрѣдствува въ распрѣта която избухѣа на послѣдѣтъ между Олан-дѣзското правѣлство и ачнскый Султанъ за да сж уравни прѣятельскы тѣзи распрѣ.

Нѣкои отъ нашыѣ настоятели ни имѣѣтъ листовѣ отъ 1 й брой за новы спомоществователи. Понеже листовѣтъ отъ този брой сж исчерпѣны, ный молимъ насто-ятѣлитѣ сж да запишѣтъ новыѣ спомоще-ствователи отъ броя въ който сж сж рѣ-шили да прѣимѣтъ вѣстника ни.

Изученіята за промъжленіето на Сарматейска

Научяваме са че Г. Велевсь, който тръгна

Отъ друга страна изложеніята на инженеритъ

Въ Азия, изученіята на много линии сѣ поти-

Огдѣленіето което води отъ Хайсаръ цѣля до

и да проявят най-голяма сила и сила.

РАЗГРАДЪ, 4 априлий. Вървамъ че ще обн-

На 10 истекшаго ни посвѣи Доростого-Чэр-

Тѣзи вечерь му поднесохъ единъ адресъ съ

АВАО ВЛАДАНА ПОЛНА ДА ГОДБРИ ТО ПОДА ДА ПРАВА

Въ пещѣхъ дѣло вѣздыжа посѣвѣ читалишного и

Дядо владѣе остави народа на двѣ партии. Тога

Иза човыгъ поятъли ставъ изъ три сѣмьины

Тов: Г не Редактор в кратка история. Коме.

1. ВВЕДЕНИЕ

Австрийский вюрц-коффе, приложенный

— Миналый тэсвэртъкъ волякый визирь и ми-

Едно угощеніе са сложило на великий визирь и

— Телеграфіруйте отъ Вієна чз. индустриаль.

— «Тюрьма» изъезжала чужаков от черной

— Напомятъкъ ибказы розтаженія бѣхъ са

наши еще правдивая савданшта он, сиб са

— Миналый четвертъкъ пристигна въ Пари-

— Въ голѣмый си листъ ный обираювахи

— Извѣстуетъ же мужчотія избухрани мѣлу

Всичко на място свършено са сирви.

шлюпки проше 10 х, — (Сивдун.)